

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa M. L.

przeciwko P. B.

o rozwód, sygn. akt I C (...),

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 stycznia 2020 r.,

na skutek przedstawienia Sądu Okręgowego w K.

wniosku o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy,

odmawia oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania sprawy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 stycznia 2020 r. Sąd Okręgowy w K. zwrócił się do Sądu Najwyższego o oznaczenie sądu, przed którym należy wytoczyć powództwo o rozwód między M.L. a P. B. (sygn. akt I C (...)).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na mocy ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r. poz. 1469 ze zm.) znowelizowano art. 45 k.p.c. Do dotychczasowego brzmienia art. 45 k.p.c. – po dokonaniu przez ustawodawcę w ramach wspomnianej nowelizacji jedynie korekt językowych – nawiązuje obecnie obowiązujący art. 45 § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem Sąd Najwyższy oznacza sąd, przed którym należy wytoczyć powództwo, gdy na podstawie przepisów kodeksu, w świetle okoliczności sprawy, nie można ustalić właściwości miejscowej.

Zgodnie z art. 41 k.p.c. powództwo ze stosunku małżeństwa wytacza się wyłącznie przed sądem, w którego okręgu małżonkowie mieli ostatnie wspólne miejsce zamieszkania, jeżeli choć jedno z nich w tym okręgu ma jeszcze miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu. Przy czym z braku takiej podstawy wyłącznie właściwy jest sąd zamieszkania strony pozwanej, a jeżeli i takiej podstawy nie ma – sąd miejsca zamieszkania powoda. W konsekwencji dopiero w razie stwierdzenia, że żadna ze stron nie przebywa z zamiarem stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 25 k.c.) lub poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej za miejsce zwykłego pobytu uzasadnione będzie oznaczenie przez Sąd Najwyższy, w trybie określonym przez art. 45 § 1 k.p.c., sądu, przed którym należy wytoczyć powództwo.

Z pozwu złożonego w sprawie wynika, że powódka – M. L. , jako miejsce swojego zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wskazuje miejscowość P., Gmina M. (pozew – k. 3). W uzasadnieniu pozwu jednoznacznie wskazano, że powódka wraz z synem powróciła do Polski i z zamiarem stałego pobytu i zamieszkuje u swoich rodziców pod adresem P. , Gmina M.. Nie zamierza wracać do Grecji (pozew – k. 5), a jej syn – A. B. uczęszcza do oddziału przedszkolnego przy Szkole Podstawowej im. [...] w S., gmina M. (pozew - k. 5 oraz zaświadczenie z dnia 4 listopada 2019 r. - k. 9).

Przywołane w pozwie okoliczności pozwalają na ustalenie, że powódka ma swoje miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej (art. 25 k.c.), a tym samym istnieją podstawy dla stwierdzenia okoliczności, które determinują oznaczenie właściwego miejscowo sądu w sprawie o rozwód (art. 41 k.p.c.). Dodać należy, iż przedstawiając wniosek o wyznaczenie przez Sąd Najwyższy sądu właściwego do rozpoznania sprawy Sąd Okręgowy w K. nie przedstawił jakiegokolwiek argumentacji wyjaśniającej z jakich przyczyn w sprawie nie można ustalić sądu właściwego do rozpoznania sprawy, co jest samodzielną przesłanką uzasadniającą oznaczenie takiego sądu przez Sąd Najwyższy.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

aj